

Μάθημα 9ο:

Ὀδύσσεια, α 1-10

Λεξιλόγιο:

ἐννεπε → β' εν. πρόσωπο προστακτικής ενεστώτα του ρήματος ἐννέπω (: διηγούμαι, αφηγούμαι)

πολύτροπος, -ος, -ον: α) πολυταξιδεμένος, β) εύστροφος

(ὄς) πλάγχθη → Αττ. (ὄς) ἐπλάγχθη (→ γ' εν. πρόσωπο οριστικής παθητικού αορίστου του ρήματος πλάζομαι [: περιπλανιέμαι])

(τῆς) Τροίηs → Αττ. (τῆς) Τροίαs

(τό) πτολίεθρον: πόλη με περιτείχιση, ακρόπολη

ἔπερσεν → γ' εν. πρόσωπο οριστικής αορίστου του ρήματος πέρθω (: καταστρέφω, λεηλατώ)

(τά) ἄστεα → Αττ. (τά) ἄστη

(τόν) νόον → Αττ. (τόν) νόυν (→ αιτιατική ενικού του δευτερόκλιτου αρσενικού ουσιαστικού [ό] νόος, -ου [: διάνοια, αντίληψη])

ἔγνω → γ' εν. πρόσωπο οριστικής αορίστου β' του ρήματος γιγνώσκω (: μαθαίνω, γνωρίζω)

(οὗτος) πάθεν → Αττ. (οὗτος) ἐπαθεν

(τά) ἄλγεα → Αττ. (τά) ἄλγη

ὄν = ἑόν (→ αιτιατική ενικού του αρσενικού γένους του τρίτου προσώπου της κτητικής αντωνυμίας ἐός, ἐή, ἑόν [: δικός του, δική του, δικό του])

(ό) θυμός: ψυχή

ἄρνύμενος → μετοχή αρσενικού γένους ενεστώτα του ρήματος ἄρνυμαι (: λαμβάνω, αποκτώ)

ἦν = ἔην (→ αιτιατική ενικού του θηλυκού γένους του τρίτου προσώπου της κτητικής αντωνυμίας ἐός, ἐή, ἐόν [: δικός του, δική του, δικό του])

(ὁ) νόστος: η επιστροφή στο σπίτι ή στην πατρίδα

(οὗτος) ἐρρύσατο → επικός τύπος γ' εν. προσώπου οριστικής αορίστου του ρήματος ἐρύομαι (: διασώζω)

ἰέμενός → μετοχή αρσενικού γένους ενεστώτα του ρήματος ἴεμαι (: επιθυμώ)

(ταῖς) σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν → Αττ. (ταῖς) σφετέραις ἀτασθαλίαις

(οὗτοι) ὄλοντο → επικός τύπος γ' πληθ. προσώπου οριστικής αορίστου β' του ρήματος ὀλλυμαι (: πεθαίνω, χάνομαι, αφανίζομαι)

νήπιος, -α, -ον: ανόητος, αυτός που σκέφτεται σαν παιδί

(τοῦ) Ὑπερίονος Ἡελίου → Αττ. (τοῦ) Ὑπερίονος Ἡλίου

ἥσθιον → γ' πληθ. πρόσωπο οριστικής παρατατικού του ρήματος ἐσθίω (: τρώω)

τοῖσιν → Αττ. οἷς = τούτοις (→ δοτική πληθυντικού αρσενικού γένους της αναφορικής αντωνυμίας ὅς, ἥ, ὅ, η οποία εδώ χρησιμοποιείται με τη σημασία δεικτικής αντωνυμίας)

ἀφείλετο → γ' εν. πρόσωπο οριστικής αορίστου β' του ρήματος ἀφαιρῶμαι (: απομακρύνω κάτι από κάποιον)

νόστιμος, -η, -ον: αυτός που ανήκει στην επιστροφή, στον νόστο

ἀμόθεν: από οποιοδήποτε μέρος